

Čís. 3790.

Podle § 7 odst. 2 zákona ze dne 24. května 1885, čís. 89 ř. zák. v doslovu čl. II. zákona ze dne 25. června 1929, čís. 102 sb. z. a n. může soud v rozsudku vysloviti, že odsouzený smí býti držán v robotárně, jen při odsouzení pro trestné činy v tomto čl. II. uvedené; nespadá sem odsouzení pro přestupek krádeže.

(Rozh. ze dne 27. února 1930, Zm I 128/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudek okresního soudu v Mar. Lázních ze dne 14. listopadu 1929 ve výroku, jímž vyslovena přípustnost odevzdání obžalovaných do robotárny, porušuje zákon v ustanovení § 7 odst. 2 zákona ze 24. května 1885, čís. 89 ř. zák. v doslovu čl. II. zákona z 25. června 1929, čís. 102 sb. z. a n.; výrok ten se zrušuje.

Důvody:

Rozsudkem okresního soudu v Mariánských Lázních ze dne 14. listopadu 1929 byla obžalovaná Terezie P-ová uznána vinnou přestupkem § 460 tr. zák., spáchaným tím, že dne 24. září 1929 v M. L. odcizila svým rodičům Ferdinandu P-ovi a své nevlastní matce Anně, s nimiž nežila ve společné domácnosti, 1.921 Kč, a obžalovaný Adolf S. přestupkem §§ 5, 460 tr. zák. Soud vyslovil podle § 6 zákona čís. 90/85 ř. zák. přípustnost dáti oba odsouzené do robotárny. Tímto výrokem rozsudku byl porušen zákon, neboť podle § 7 odst. 2 zákona z 24. května 1885, čís. 89 ř. zák. v doslovu čl. II. zákona z 25. června 1929, č. 102 sb. z. a n. může soud v rozsudku vysloviti, že odsouzený smí býti držán v robotárně jen při odsouzení pro trestné činy v tomto čl. II. uvedené; o žádný takový čin však v souzeném případě nejde.

Čís. 3791.

Subjektivní skutková podstata § 335 tr. zák. vykročením z mezí nutné obrany vyžaduje i vědomí pachatelovo neb aspoň možnost uvědomění si, že překročuje nutnou mez toho, co bylo potřebné, by odvrátil od sebe protiprávní útok na život, na svobodu nebo na jmění.

(Rozh. ze dne 27. února 1930, Zm II 282/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Olomouci ze dne 11. dubna 1929, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přestupkem proti bezpečnosti života podle § 335 tr. zák., zrušil napadený rozsudek ve výroku, jímž byl stěžovatel uznán vinným pře-

stupkem podle § 335 tr. zák. a věc přikázal příslušnému nyní okresnímu soudu, by ji v rozsahu zrušení znova projednal a rozhodl, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Zmateční stížnosti nelze odepřít oprávnění v námitce, spadající pod důvod zmatečnosti podle § 281 čís. 9 a) tr. ř., již se vytýká nedostatek zjištění subjektivní náležitosti přestupku podle § 335 tr. zák., zda totiž obžalovaný mohl za daných okolností poznati, že k odvrácení útoku H-ova nebylo potřeba obranných činů buď vůbec, neb alespoň oněch, jež obžalovaný předsevzal, tudíž zda si mohl uvědomiti, že překročuje svými činy hranice nutné obrany. Nálezací soud zabývá se subjektivní vinou obžalovaného jen v tom směru, že jest přesvědčen, že si obžalovaný musil býti vědom toho, že ohrožuje zdraví a tělesnou bezpečnost H-ovu. Z toho však, že v případech § 2 tr. zák., — kde se z důvodů tam uvedených nepříčítá za zločin konání, jež jest ve své podstatě vedeno určitým úmyslem směřujícím na výsledek objektivně trestný, — jest vyloučena jen trestněprávní stránka tohoto úmyslu, vyznačená v § 1 tr. zák. pojmem »zlý«, jest vidno, že pachatel i v případě beztrestného překročení mezi nutné obrany je si pravidelně nejen vědom toho, že jeho jednání ohrožuje zdraví nebo bezpečnost toho, proti jehož útoku se brání, nýbrž i že toto ohrožení zamýšlí. Z toho vychází, že k trestnosti jeho činu za přečin nebo přestupek podle § 335 nebo § 431 tr. zák. nestačí zjištění tohoto vědomí, na něž se omezil nálezací soud, nýbrž že u pachatele musí býti zjištěno vědomí nebo aspoň možnost uvědomění si toho, že překročuje nutnou mez toho, co bylo potřebné, by odvrátil od sebe protiprávní útok na život, svobodu nebo jmění (sb. n. s. čís. 752, 1068). Nejistil-li v souzeném případě nálezací soud tuto subjektivní náležitost přestupku, pro který uznal obžalovaného vinným, nelze posouditi, zda zmateční stížnost právem popírá skutkovou podstatu tohoto přestupku s onoho hlediska a jest proto za souhlasu generální prokuratury podle § 288 čís. 3 tr. ř. nutno rozsudek nálezacího soudu zrušiti a přikázati věc k novému projednání a rozhodnutí na příslušný nyní okresní soud, což za podmínek § 5 nov. k tr. ř. bylo učiniti již v neveřejném zasedání.

Čís. 3792.

Přečin zásahu do původského práva podle §§ 44, 45, 46 (1) čís. 3 zákona ze dne 24. listopadu 1926, čís. 218 sb. z. a n.

Podmínkou ochrany zákona není sice, by šlo o dílo literárně cenné a významné (§ 4), může se však ochrany zákona dostati jen dílu (literárnímu), tudíž výtvaru z určitého oboru (krásné literatury).

Zákon, odpíráje v § 6 (2) tiskopisům určeným potřebám společenského života ochranu, praví tím zároveň, že duševní činnost vyvinutou